

Ivar Berendsen: Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) og jeg har jo fornylig haft saa godt Samarbejde, og jeg haaber paa ny paa godt Samarbejde, om et socialt Lovforslag, saa jeg synes ikke, vi skal give os til at debattere vore indbyrdes Udtryksformer ved denne første Behandling. Men jeg vil dog gerne have Lov til med ganske faa Ord at oplyse det ærede Medlem om, hvad det var, jeg sagde. Jeg sagde, at Lovforslaget om lovbestemt Arbejdstid havde ført en Askepot-Tilværelse her paa Rigsdagen, og det tror jeg ikke, noget Medlem, hverken nuværende eller forhenværende, som kan huske, hvorledes dette Lovforslag blev behandlet, vil benægte. Og saa tilføjede jeg for mit Vedkommende, at det Lovforslag, som her forelaa, og som var ganske overensstemmende med det, jeg i sin Tid ønskede som en Begyndelse paa Lovgivningen om Arbejdstid her i Landet, betragter jeg som et første Skridt. Og der tror jeg ogsaa, at Forskellen ligger mellem det ærede Medlems og min Opfattelse i denne Sag. Jeg betragter det som et første Skridt, efterfulgt af Statens og Kommunens Indførelse af begrænset Arbejdstid, henimod 8 Timers-Arbejdsdagen og Fastholden af den der, hvor vi har den, og derefter fulgt af en almindelig Indførelse deraf under Hensyn til de hygiejniske, moralske og sociale Synspunkter, hvilke var de Hensyn, som jeg den Gang fremhævede.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigurd Berg: Jeg vil gerne gøre den korte Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, som fremsattes af den ærede sidste Taler, at det, naar Udtalelserne skal begrænses saaledes, ogsaa beror paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem udtalte, at Forslaget om 8 Timers Arbejdstid i kontinuerlig Drift var et Askepot-Forslag, den Gang man gennem en lang Aarrække drøftede Spørgsmaalet om Arbejdstiden her i Landet. Det var det ikke. Det fik ogsaa sit Udtryk derigenom at man, den Gang man her paa Rigsdagen formede § 24 i Fabrikloven, netop var enig om, at Bestemmelsen skulde pege paa alle de Spørgsmaal, som der her i første Linie er Tale om. Hvis det ærede Medlem vil efterse Forhandlingerne og den nuværende Indenrigsministers Udtalelser i 1913, vil han netop se, at Ministeren den Gang udtalte, at han tænkte

sig Muligheden af de Spørgsmaals Løsning gennem Fabriklovens § 24.

Peder Hedebo: Efter den Debat, der nu har været ført om det foreliggende Lovforslag, vil jeg kunne indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) omtalte Holdskiftet og mente, at Lovforslagets Tekst, hvor der tales om en Bruttoarbejdstid paa 8 Timer, ikke kunde gaa an, idet der dog maatte være Adgang til at holde Fabrikkerne i Gang, selv om en enkelt Arbejder skulde komme for sent. Ja, det vil jeg naturligvis give det ærede Medlem Ret i, det kan hverken være dette Lovforslags eller noget andet fornuftigt Lovforslags Mening, at en stor Fabrikvirksomhed skal gaa i Staa, fordi en enkelt udebliver paa Grund af Sygdom eller kommer for sent, eller hvad Aarsagen nu kan være. Det er heller ikke Lovforslagets Mening. Lovforslaget tager netop Sigte paa den nævnte Situation ved disse Ord: „dog bortset fra en saadan Overstridelse af denne Arbejdstid, som en forsvaerlig Afløsning nødvendig gør“. Jeg forstaaer netop de citerede Ord saaledes, at de tager Sigte paa den af det ærede Medlem skildrede Situation, hvor Tiden til Afløsning er inde, men hvor en enkelt af dem, som skal afløse, af en eller anden Grund ikke er kommet til Stede.

Det ærede Medlem var ligeledes inde paa en Omtale af Fabrikdirektørens Berægnings og fremhævede, at den Aarsindtægt, som Direktøren regner med, 1500 Kr., ikke længere er tidssvarende. Det giver jeg ham Ret i, men det ærede Medlem maa erindre, at det andet Tal, som Direktøren opererer med, nemlig Produktionsprisen, er af samme Dato som det Indtægtstal, han regner med, og skal vi i Øjeblikket sætte et andet Beløb som den gennemsnitlige Indtægt for Arbejderne, maa vi sikkert ogsaa sætte et helt andet Tal for Produktionsprisen. Det ærede Medlem mente fremdeles, vi burde være glade for, at det gennem Arbejdsraadets Drøftelser havde vist sig, at de paagældende Bedrifter ikke er sundhedsfarlige. Af den Debat, som her er ført, vil det ærede Medlem vide, hvis han ikke vidste det i Forvejen, at det ikke er saaledes, at disse Drøftelser har konstateret, at de paagældende Virksomheder ikke er sundhedsfarlige, men Forholdet er det, at man efter den Tekst, som § 24 har, har ment ikke at have fornøden Beføjelse til at skride ind og foretage den Begrænsning,